

بد رفتاری با طفل یعنی چه؟

جوامع امن برای اطفال

اطفال در سنین مختلف کارهایی را انجام می دهند که والدین خود را خشمگین و مأیوس می سازند. ولی اینکه اطمینان حاصل شود که چنین خشمی باعث صدمه به طفل نشود حائز اهمیت بسیار است.

قوانین فرزند داری در استرالیا طوری تدوین شده اند که اطفال را از بد رفتاری والدین به آنان در امان نگاه دارد. این قوانین تنها فامیل های پناهندگان را در مد نظر قرار نمی دهد.

هرساله در استرالیا بسیاری از اطفال توسط والدین خود آسیب می بینند و اغلب این آسیب ها شدید است. این مسئله را در جامعه استرالیا "بد رفتاری با طفل" "child abuse" می نامند.

استرالیا موافقت نامه ملل متحد را حمایت می نماید که اطفال را از همه انواع آزارها در امان نگاه می دارد. آزار ممکن است جنسی، بدنی، یا احساسی باشد.

آزار جنسی **Sexual abuse** وقتی است که یک فرد کلانسال با طفلی زیر 16 ساله هرگونه عمل جنسی را انجام دهد. در استرالیا این کار جرم جنائی است.

آزار بدنی **Physical abuse** وقتی است که والدین در تنبیه بدنی اولاد خود زیاده روی نمایند. از جمله چنین موارد وقتی است که والدین اولاد خود را با مشت، با چوب، با کمر بند یا با سایر وسایل لت و کوب کنند. آزار بدنی ممکن است شامل سوزاندن بدن طفل با سگرت، فشار دادن گلو یا جای دیگر بدن طفل و یا تکان دادن بسیار شدید او باشد.

مردم بعضی وقت ها "ادب آموختن" را با "تنبیه بدنی" یکی می دانند، ولی این دو واقعاً با هم تفاوت بسیار دارند.

ادب آموختن این است که به طفل یاد بدهند که رفتار خود را چگونه مهار و تغییر دهند. این رویه باعث تشویق اطفالها مگردد تا در باره خود فکر کنند.

تنبيه بدنى كوشش به تغيير رفتار طفل با ايجاد درد در او است.

در دراز مدت اين كار تغييرى در رفتار طفل ايجاد نخواهد كرد.

لت و كوب كردن طفل به او ياد مى دهد كه خشونت كردن يك راه پسنديده براى حل مسائل است.

يكى ديگر از انواع بدرفتارى، بد رفتارى روانى يا احساسى است. اين مورد وقتى پيش مى آيد كه پدر يا مادر يك چيز را آنقدر تكرر مى كنند كه بر روى اعتماد به نفس طفل اثر مى نمايد.

تهديد يك طفل، هميشه گفتن چيزهاى منفى به او و يا نشان ندادن مهر و مواظبت، از موارد بد رفتارى احساسى مى باشند.

همين طوراگر طفل شاهد خشونت خانگى باشد اين هم بدرفتارى احساسى محسوب مى شود.

غفلت **Neglect** وقتى است كه پدر يا مادر، طفل را از چيزهائى كه براى رشد و انكشاف او ضرورت دارد محروم نمايند؛ مثال آن خوراك، تعليم و تربيه، صحت و پاگيزگى و سرپرستى از او است.

اگر شما اولاد خود را به اين ترتيب اذيت كنيد، وزارت خدمات اجتماعى و امنيت طفل **Department of Communities, Child Safety Services** ممكن است با شما، با طفلتان و يا با مكتب طفل تماس گرفته و معلوم نمايد كه اين طفل درامان است يا نه.

برخى از والدين تعجب مى كنند كه چرا در استراليا دولت در كار فاميل ها دخالت مى نمايد. وقتى كه كسى راپور داده باشد كه طفلى توسط والدين او آسيب مى بيند براى دولت تكليف قانونى ايجاد مى نمايد كه در كار فاميل طفل مداخله كند.

تحقيقات نشان داده اند اطفالى كه توسط والدين خود آزار و اذيت ديده اند در انجام كارهاى مكتب، درمهار رفتار خود، در اعتماد به نفس و در دوست يابى مشكلات بيشترى خواهند داشت.

اين قبيل اطفال ممكن است نافرمان و خشن هم بشوند.

راه هاى بسيارى است كه مى توان به اولاد خود به طور مثبت ادب آموخت بى آنكه نيازى به زدن، فرياد كشيدن و يا ترساندن او باشد. برخى از اين راه ها عبارتند از: گفت و شنود، درك و مذاكره براى رسيدن به موافقه.

يادتان باشد، فرزند داري مشكل است و اگر فاميل كلان پيرامون شما نيستند ممكن است نياز داشته باشيد كه از كسى كمك بخواهيد.

